



۲۰۱۷/۰۱/۰۸

محمد اقبال وزيری

نوميالی تاريخ پوهاند ډاکټر محمد حسن کاکړ د دې نړۍ نه سترگې پټې کړې، روح د بناد وي.



په خواشینی سره مو خبر تر لاسه کړ چې د هېواد، سیمې او د نړۍ په کچه نوميالی تاريخ پوه او عالم شخصیت پوهاند ډاکټر محمد حسن کاکړ د هغې ناروغۍ له کبله چې ور پېښه وه د ۸۸ کلنو په منگ د امریکا متحده ایالاتو په کالیفورنیا ایالت کې د وطن نه لیرې د مهاجرت او مسافری په شرایطو کې د فاني نړۍ نه سترگې پټې کړې اروا دې بناده وي. زه د کاکړ درنې کورنۍ، خپلوانو او دوستانو ته د ده د مړینې له کبله تسلي وړاندې کوم. د دغه نوميالی تاريخ پوه مړینه د گران هېواد افغانستان او د هغه د خلکو له پاره یوه ستره ضایعه ده او فکر کوم چې ډېر وخت به ونیسي چې د افغانستان په تاريخ لیکنه کې هغه تشه چې د پوهاند کاکړ د مړینې له امله منځ ته راغله، ډکه شي.

کاکړ د خپل وطن او خلکو سره ژوره مینه درلوده. د دغې مینې له کبله پوهاند کاکړ خپل ټول شعوري ژوند د گران وطن او خلکو چوپړ ته وقف کړ. څنگه چې نوموړی د یوې خوا د لوړ استعداد خاوند او د بلې خوا یو زیارکښ انسان و، ده وکولی شول افغانانو ته داسې تاریخي علمي اثار په نیکات پریردې چې اوسني او راتلونکي نسلونه به نه یوازې ورباندې وپاړي، بلکې د هغو په مرسته به خپل تېر مهال وپېژني، د هېواد اوسنی حالت به په خلاصو سترگو وپیني او د هېواد راتلونکي ودې لپاره به د دوی لاره رڼا کړي.

شخصیت په توگه خپلې تاریخي اونورې لیکنې دکره اوسومالوماتو پر بنسټ کښلې اود شخصي، قومي، ملي اوسیاسي ملاحظاتونهيې ځانگوبښه ساتلیو. د کاکړ ځانگړتیا دا وه چې ده په تاريخ کې د ډاکټرۍ په کچه اکاډیمیکي زده کړې کړې او دې زده کړو ده ته دا توان ورکړ چې د افغانستان تاريخ د تاريخ لیکنې د علمي میتود پر بنسټ په یوه سیستم کې راولي. ده پخپلو ژورو تاریخي او علمي لیکنو سره نه یوازې افغانانو ته تل پاتې چوپړ کړی بلکې بشریت ته یې هم ستر خدمت کړی دی. له دې کبله نوموړی نه یوازې زموږ په هېواد کې بلکې په سیمه اونړۍ کې یو پېژندل شوی تاريخي او علمي شخصیت دی نو ځکه به تل ژوندی وي.

محمد حسن کاکړ په ۱۹۲۹ ز کال کې د لغمان د ښکلي ولايت د اليشنگ درې د پلوتې په کلي کې د ميرزا فضل الحق کاکړ په کور کې زيږېدلی دی. د دې ماشوم لا کال نه و پوره شوی چې پلار يې مړ شو او د خپلې پتمنې او مهربانې مور «خاتمه نيازي» په غېږ کې لوېده. دی تنکی ځوان و چې خپلې خوږې مور يې د فاني نړۍ نه سترگې پټې کړې او د مورنۍ مينې نه هم بې برخې شو.

دغه يتيم ماشوم خپلې زده کړې د تېرگريو په لوی جومات کې پيل او بيا يې د قلعه السراج په ښوونځي کې چې د کلي نه ليرې پروت و دوام ورکړ. ده تر نهم ټولگي پورې زده کړې په لغمان کې پای ته ورسولې او بيا کندهار ته لاړ او هلته يې يو کال خپلې زده کړې د احمد شاه بابا په ليسې کې وکړې او د خپل نيایي ارواښاد عبدالمقيم نيازي په کور کې اوسېده. کاکړ دوه کاله خپلې زده کړې د کابل په دارالمعلمين کې وکړې او په ۱۹۵۰ کال کې د غازي لېسې نه په لومړۍ درجه بريالی شو. نوموړی په ۱۹۵۳ کال کې د کابل پوهنتون د ادبياتو په پوهنځي کې شامل او په ۱۹۵۷ کال کې د دې پوهنځي د تاريخ د څانگې نه فارغ او په لومړۍ درجه بريالی شو. کاکړ د ادبياتو د پوهنځي د فارغېدو وروسته په پښتو ټولنه کې مسلکي غړی او د کابل مجلې چلوونکی وټاکل شو. برسېره پردې ده د ادبياتو په پوهنځي کې زده کړيالو ته درس هم ورکاوه.

محمد حسن کاکړ لا زده کړيال و چې د مايکل سټيوارټ کتاب «د برېتانيې سياسي سيستم» يې د انگليسي ژبې نه په پښتو ژباړه چې د دغه خدمت په خاطر په ۱۹۵۷ کال کې د ابن سينا جايزه ورکړل شوه. ده د «ماکسيم گورکي د ادبياتو په اړه» کتاب د انگليسي نه په پښتو ژباړه چې پښتو ټولني له خوا په ۱۹۶۹ کال کې خپور شو. کاکړ په ۱۹۵۸ کال کې د يوه رسمي هيئت د غړي په توگه شوروي اتحاد او په بل کال امريکې ته سفرونه وکړل. نوموړی په ۱۹۶۱ کال کې د ډاکټر علي احمد پوپل په پاملرنې د لوړو زده کړو لپاره لندن ته واستول شو. هلته يې لومړی د کابل پوهنتون شهادتنامه د لندن د پوهنتون د لسانس اندوله کړه او بيا يې د امير عبدالرحمن واکمني وڅېړله او ماسټري ډپلوم يې لاسته راوړ چې په ۱۹۷۱ کال کې «د افغانستان ننني سياسي انکشافات» په نوم په لاهور کې چاپ شو.

محمد حسن کاکړ په ۱۹۶۸ کال کې د لندن نه هېواد ته راستون او د کابل په پوهنتون کې د تاريخ د استاد په توگه دنده پيل کړه. ده د تدريس په جريان کې دوه کتابونه: «دموکراسی در جهان امروز» او «تاريخ څه ته وايي؟» د انگليسي نه په ترتيب سره په پاړسو او پښتو ژباړل چې وروستی يې د کابل پوهنتون له خوا په ۱۹۷۰ کال کې خپور شو. نوموړي همدارنگه د سډني پينټر کتاب چې «د منځنيو پېړيو اروپا» نوم يري ژباړه چې تر اوسه چاپ شوی نه دی.

کاکړ په ۱۹۷۲ کال کې د نورو زده کړو لپاره د فولبرايت په سکالرشپ د امريکا متحده ايالاتو ته لاړ او د پرنسټن په پوهنتون کې يې د امير عبدالرحمن په دورې نوره څېړنه پيل کړه او په ۱۹۷۵ کال کې يې هغه د هارورډ په پوهنتون کې بشپړه کړه چې په ۱۹۷۹ کال کې د ډاکټري تيزس «د امير عبد الرحمن په واکمني کې حکومت او ټولنه» د امريکې د تکراس د پوهنتون له خوا خپور شو. نوموړي په دغه اثر سره د لندن د پوهنتون نه د ډاکټري شهادتنامه تر لاسه کړه او په ۱۹۷۶ کال کې وطن ته راستون او د کابل په پوهنتون کې د تاريخ د استاد په توگه خپلې دندې ته دوام ورکړ. نوموړی په ۱۹۸۱ کال کې د پوهاند درجې ته ورسېد. پدې مهال د کابل پوهنتون له خوا د ده څېړنيز اثر «افغان، افغانستان و مختصرې از کوشش های افغان برای تاسيس دولت در هندوستان، ايران و افغانستان» په ۱۹۷۸ کال کې د کابل پوهنتون له خوا خپور شو. دغه اثر دوه ځله د وفا له خوا خپور شوی دی.

پوهاند ډاکټر محمد حسن کاکړ په افغانستان باندې د شوروي اتحاد د يرغل وروسته د شورويانو او پرچمي رژيم پر ضد د سياسي فعاليت له کبله بندي شو چې د نړيوال فشار په وړاندې د کابل رژيم اړ شو چې د پنځه کاله بند وروسته نوموړی ايله کړي. دی د بند نه د ايله کېدو وروسته بېرته په پوهنتون کې استاد شو، خو د همدغه کال په پای کې له خپلې کورنۍ

سره پېښور ته لار او هلته يې د افغانانو په جهاد کې خپل قلمي ځواک په ډېر قوت سره وکاراوه. په ۱۹۸۹ کال کې دى د خپلې کورنۍ سره يوځای د امريکا متحده ايالاتو ته لار او د کاليفورنيا د ايالت په کانکرډ ښار کې ژوند پيل کړ.

پوهاند ډاکټر کاکړ په ۱۹۹۰ کال کې د هغه غورځنگ غړى او بيا مشر شو چې موخه يې د لويې جرگې له لارې د افغانستان د مسلې حل و. ده د نړۍ په گوټ گوټ کې د افغانستان د لانجې په هکله په غونډو کې لکه د استانبول، توکيو، اسلامي اسيا، يونسکو، اوس او تاشکند په کنفرانسونو کې گډون وکړ او بيانيې يې ورکړې. ده د استانبول په سيمينار کې چې د ۲۰۰۷ کال د جولايي د مياشتې ۱۱-۱۳ نېټه دایر شوى و او د افغان مطالعاتو امريکايي موسسې او د پاکستان د مطالعاتو امريکايي موسسې له خوا تنظيم شوى و خپله وينا «د ډېورنډ کرښه، تاريخ، پايلې او راتلونکې» تر سر ليک لاندې وړاندې کړه. ده د توکيو په کنفرانس کې، چې د جاپان د بهرنیو چارو وزارت له خوا د افغانستان په اړه جوړ شوى و، وينا وکړه. کاکړ د اسلامي اسيا په کنفرانس کې چې په ۱۹۹۵ د اگست په مياشت کې د امريکې د جنگ د پوهنځي د بين المللي مطالعاتو او ستراتيژيک پروگرام له خوا جوړ شوى و خپله وينا وړاندې کړه. کاکړ د يونسکو په کنفرانس کې، چې په کابل کې په ۱۹۷۱ کال کې د کوشاني دورې په اړه جوړ شوى و، خپله وينا واورله. ده د ډنمارک د اوس د ښار په کنفرانس کې د هندوکش د کلتور په اړه د موزگارډ موزيم له خوا دایر شوى و برخه واخېسته. ده په ۱۹۵۸ کال کې د تاشکند «د افريقايي او اسيایي کنفرانس» کې ونډه واخېسته. ده همدارنگه د هېواد نه د باندې په افغاني او نورو خپرونو کې د افغانستان د کشالي په هکله ليکنې وکړې.

د کاکړ بل اثر چې «افغانستان، د داخلي سياسي انکشافاتو بيان، ۱۸۸۶-۱۸۸۰» نومېږي په ۱۹۷۱ کال کې د لاهور عرفاني موسسې له خوا په انگليسي ژبه خپور شو. د نوموړي بل اثر چې «د افغانستان په باب د ژينو جوړه» نومېږي په ۱۹۸۸ کال کې د وفا له خوا په پېښور کې چاپ شو. د کاکړ بل کتاب چې «جنگ دوم افغان-انگليس» نومېږي د افغانستان اسلامي ملي محاذ له خوا په ۱۹۸۹ کال کې په پېښور کې چاپ شو. دغه اثر د سيد تنظيم سيدي او مجيب الرحمن اميري له خوا په پښتو اړول شوى او په لندن کې د افغان ليکوالو کلتوري ټولني له خوا په ۲۰۰۸ کال کې خپور شو. ده په ۱۹۹۰ کال کې «افغانان د شپږ شپتم کال په پسرلي کې له روسانو سره د جنگ په حال کې» ليکلى، چې د سپين غر د کتاب چاپولو ټولني له خوا په جرمني کې خپور شو.

کاکړ په ۱۹۹۵ کال کې په انگليسي ژبه «افغانستان، شوروي يرغل او د افغانو ځواب» کتاب بشپړ کړ چې د کاليفورنيا پوهنتون له خوا خپور شو. نوموړي وروسته يو بل اثر چې «رڼا او دفاع» نومېږي تدوين کړ چې په ۱۹۹۹ کې د ساپي د پښتو څېړنو او پراختيا مرکز له خوا په پېښور کې چاپ شو. ده په ۲۰۰۵ کال «طالبان او اسلامي بنسټ پالنه» او بيا د «باچا امان الله واکمنۍ ته يوه نوې کتنه» کتابونه وليکل چې د افغانستان کلتوري ټولني له خوا چاپ شول. په ۲۰۰۶ کال کې د ده يو بل مهم اثر «د افغانستان سياسي او ډيپلوماتيکي تاريخ» په انگليسي ژبه په هالنډ کې خپور شو چې اوس محترم سلېمي په پښتو ژباړلى او د چاپ لاندې دى.

په ۲۰۰۷ کال کې د کاکړ له خوا د هومر بالابانس ليکنه: «د سقراط، افلاتون، ارسطو، اپيکور او زينو په نظر بڼه انسان» د انگليسي نه په پښتو ژباړله او د افغانستان د کلتوري ټولني له خوا چاپ شوه. همدارنگه ده د انگليسي نه د محمود طرزي خاطرې په پښتو ژباړلي چې د افغانستان د کلتوري ټولني له خوا خپرې شوي.

په ۲۰۰۹ کال کې د ده بل اثر «د سرطان کودتا د افغانستان د اوږدې بې ثباتۍ پيلامه» د افغانستان کلتوري ټولني له خوا خپور شو. په ۲۰۱۰ کال کې د کاکړ دوه نور اثار: «زما غوره ليکنې» او «د ثور کودتا او د هغې ژورې پايلې» د افغانستان د کلتوري ټولني له خوا خپاره شول. د نوموړي بل کتاب چې «پښتون، افغان، افغانستان» نومېږي په ۲۰۱۱ کال کې د افغانستان د کلتوري ټولني له خوا چاپ شو.

د پوهاند ډاکټر کاکړ بل اثر چې «د افغان-شوروي جگړه» نومېږي د «کاکړ تاريخي علمي بنسټ» له خوا په ۲۰۱۵ کال کې خپور شو. د نوموړي دوي ژباړې: «جنگ او زموږ نړۍ» د جان کيگن ليکنه او «د انسانيتوب په اړه د اخلاق پوهنې پرنسپونه» د اندروس ورگا ليکنه د کاکړ تاريخي-علمي بنسټ له خوا په ۲۰۱۵ کال کې چاپ شوي دي.

کاکړ همدارنگه يو لړ مقالې چې په انگرېزي ژبه ليکلي او په بېلا بېلو خپرونو کې چاپ شوي دي. د هغو د جملې نه د ده څلور لنډې ليکنې: د افغان-شوروي جنگ، د معاصر افغانستان لنډ تاريخ، طالبان او کابل په نومونو د معاصرې نړۍ د اکسفورډ دايرته المعارف په لومړي، څلورم او اووم ټوکونو کې د اکسفورډ پوهنتون له خوا په ۲۰۰۸ کال کې خپرې شوي دي. د کاکړ بله ليکنه چې د افغانستان د اساسي قانون تاريخ نومېږي په ۱۹۹۲ کال کې د ايرانيکا دايرته المعارف په لومړي ټوک کې د کولمبيا پوهنتون په نيويارک کې خپره کړې ده. همدارنگه د نوموړي يوه بله ليکنه چې «منځنۍ اسيا، د يوې سرپټې سيمې پرانېستل کېدلو پيل» په نوم ياديږي په انگيسي کېنلې او په ۱۹۹۳ کال کې د وفا له خوا خپره شوه. د نوموړي بله ليکنه چې «ايا دوی د افغانستان کښاله هوارولی شي؟» په ۱۹۸۸ کال کې په نيويارک کې په وال سټريټ ژورنال کې نشر شوه. د ده بله ليکنه چې «په ۱۹۷۳ کې د افغان پاچايي نسکورېدل» نومېږي په ۱۹۷۸ کال کې د منځني ختيځ د مطالعاتو بين المللي ژورنال په نهمه شماره کې خپره شوې ده. بله مقاله يې چې «د افغانستان د هزاره گانو ايلېدل» نومېږي په ۱۹۷۳ کال کې په نيويارک کې د اسيا ټولني له خوا خپره شوه. د ده بله ليکنه چې «د معاصر افغانستان د تاريخ ميلانونه» نومېږي د لويي دوپرې او لنين البرت له خوا په تنظيم شوي کتاب کې «افغانستان په ۱۹۷۰ لسيزې کې» د پريگر موسسې له خوا په ۱۹۷۳ کال کې خپره شوه.

د افغانستان بېرته متحد کېدل ۱۸۸۰-۱۸۸۴ په نوم د ده ليکنه په ۱۹۷۰ کال کې د افغانستان د تاريخ ټولني د افغانستان مجله کې خپره کړه.

کاکړ د ننه په هېواد کې او هم د هېواد نه د باندې په پښتو او پارسي کې د افغان چلونکو په ورځپاڼو او مجلو کې د روانو او تاريخي موضوع گانو په اړه ډېرې ليکنې خپرې شوي دي چې يو شمېر يې د ده په هغه کتاب کې چې «زما غوره ليکنې» نومېږي را غونډې شوي دي او يو شمېر يې راټولې شوي نه دي بايد راټولې او د يوه کتاب په بڼه خپرې شي. د ده څلور مهمې مقالې چې «د ډيورنډ توافق ليک بايد ډېر د مخه باطل اعلان شوی وای»، «افغانستان، پاکستان او پښتونستان»، «پښتانه او د ډيورنډ توافق ليک» او «د ډيورنډ توافق ليک ته يوه وروستۍ کتنه» د هغو مقالو په ټولگه کې چې د «ډيورنډ د واحد ملت د بيلتون کرښه» نومېږي چې په ۲۰۰۷ کال کې د افغانستان د کلتوري ټولني له خوا چاپ شوي، خپرې شوي دي. دا مقالې د لپه په نوم درې مياشتنۍ مجالې کې هم خپرې شوي دي.

نوموړی يو شمېر غير اکاډميک فعاليتونه کړي چې د ځينو نه يې لنډه يادونه کوو:

کاکړ د ۱۹۹۹ راهيسې د افغان کلتوري ټولني غړی و.

د ۱۹۹۴-۱۹۹۰ د افغانستان لپاره د يوه تمثيلي حکومت حرکت چې په لاس انجلس کې جوړ شوی و موسس غړی و.

د ۱۹۸۷-۱۹۸۲ کې د څرخي پله په بنديتون کې د بندي کېدو له کبله د بين المللي عفوي د سازمان له خوا «د وجدان بندي» اعلان شو.

نوموړی د افغانستان د استادانو او محصلانو د اتحاديې موسس غړی و، چې د شوروي د يرغل نه تر ۱۹۸۲ کال پورې په کابل کې د شورويانو او د کارمل مزدور حکومت پر ضد پټه مبارزه پر مخ بيوله، موسس غړی و.

ده د ازاد ژورنالېست، څېړونکي او ويناکونکي په توگه د بي بي سي راډيو لپاره په پښتو او پارسو کې ليکنې او ويناوې برابرولې چې هغه بيا په افغانستان راډيو کې خپرېدې. په دغه لړ کې ده د انگرېزي ژبې د زده کړې لپاره ۱۵۰ درسونه په پارسو تيار کړي و.

د ۱۹۵۲-۱۹۵۰ په کابل کې د امريکې د کتابتون معلوماتي سرويس د چلوونکي مرستيال و او په دغه مهال يې انگرېزي ژبې کورسونو کې افغان زده کړيالو ته انگليسي درسونه ورکول.

د کاکړ مېرمن مريم هم د دغه بېجوړې او وتلي تاريخ پوه تر شا ولاړه وه او د ده په برياليتوب کې يې ونډه درلوده. کاکړ دوه زامن او درې لونه لري. مشر زوی يې کاوون کاکړ او کشر زوی يې سباوون کاکړ نومېږي. د کاکړ لوني پلوشه کاکړ، وړمه کاکړ او خواږه کاکړ نومي.

ختم

با ممنونيت از وبسایت افغان سباوون

